

En 4 línies

Se ha celebrado en Estrasburgo y en la sede del "Palais d'Europe", la I Asamblea General de la Unión Femenina Demócrata-Cristiana. Asistieron a la misma, delegaciones de los nueve países que integran la Unión. Como delegados del equipo Demócrata-Cristiano del Estado español, se desplazaron Mercè Paniker y la figuerense Concepció Ferrer, ambas de "Unió Democràtica de Catalunya". El objetivo de dicha Asamblea era el afirmar la voluntad de las mujeres demócrata-cristianas de participar en la construcción de una Europa unida.

El alcalde Pedro Giró se desplazó a Madrid, con el fin de tratar sobre el asunto de la guardería infantil laboral. Al parecer, podría haber conseguido una subvención de tres millones trescientas mil pesetas, que se destinarán a la adquisición del mobiliario de la mencionada guardería. También, según informes recogidos, nuestro alcalde celebró algunas reuniones encaminadas a solucionar el sostenimiento, en el aspecto financie-

ro, una vez puesto en marcha el centro antes aludido.

La Secretaría de Cultura y Propaganda de la CNT de Figueres, comunica la participación del primer número de su boletín "Viento del Pueblo". "Con esta revista pretendemos dar la palabra a los trabajadores en lucha —dice el comunicado—, contribuir a su formación y, en consecuencia, a la adquisición por su parte de una auténtica conciencia de clase". La publicación consta de varios apartados: actualidad, historia, teoría, información de los sindicatos locales, etc. Su periodicidad es mensual y puede adquirirse en el local de la CNT al precio de cinco pesetas.

Según comunica el CIT figuerense, su actividad se centra estos días en la confección de un folleto especial destinado a la difusión de las ferias especializadas para el turismo y que se celebrarán en Lausana el mes de febrero y en marzo en Bruselas. Para tratar de este asunto y previamente a las reuniones cele-

bradas con la hostelería y el comercio, se estableció contacto con el alcalde de la ciudad en su calidad de miembro del Patronato del Museo Dalí y del que se obtuvieron toda clase de facilidades y apoyos. Cosa importante si tenemos en cuenta —sigue diciendo el CIT— que el citado museo constituye un buen reclamo a unir a lo de ciudad "comercial y gastronómica". La reunión con la hostelería y el comercio antes citada, constituyó un rotundo apoyo al proyecto, no faltando —según el CIT— el apoyo material en los casos en que fue posible, en pro de la edición del folleto que será distribuido durante las ferias de que hemos hablado.

Con motivo el 161 aniversario del nacimiento de Pep Ventura, que vio la luz el día de la Candelaria de 1817, tendrá lugar en la plaza de la Victoria, el próximo domingo día 5 y a las doce de la mañana, junto al monumento erigido en honor del maestro, una audición de sardanas a cargo de la cobla "La Principal de la Garrotxa".

El próximo martes día 7 y en el auditorium del Museu de l'Empordà, se celebrará, a las nueve y media de la noche, una conferencia-coloquio a cargo de Heribert Barrera, secretario general de "Esquerra Republicana de Catalunya", sobre el tema "El proyecto constitucional i les autonomies".

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Llàgrimes d'Arlequí

Encara que la notícia no és prou concreta, sembla que hi ha possibilitats que un cinema i un teatre de la ciutat siguin enderrocats per a donar lloc a un gran espai verd, d'ús públic, al servei dels ciutadans.

No vull ni puc entrar en la qüestió urbanística de l'afer, ni en els interessos que l'han mogut, ni en la valoració dels avantatges o perjudicis que pot ocasionar a uns i altres. Tampoc no vull jutjar l'endegament d'un projecte tan considerable, a la zona més cèntrica de la ciutat, quan l'Ajuntament s'havia compromès a no prendre decisions importants i que hipotequessin el futur ciutadà. El que vull valorar —de moment i amb certa recança— és el fet de la potencial desaparició del teatre "Jardi" —can Garida—, un dels pocs locals que a la nostra ciutat ofereix condicions per a realitzar muntatges teatrals o altres espectacles.

Abans de tirar a terra l'edifici —del qual desconec el valor arquitectònic—, val la pena pensar si un teatre al servei de la ciutat, no té com a mínim el mateix valor que un espai verd. Si el projecte esmentat preveu la cessió del solar per a ajardinar, deu ser el mateix cedir el teatre perquè la ciutat el vivifiqui i el posi al servei del poble. D'un poble que, cal recordar-ho, té una certa tradició teatral en la seva història recent.

L'especulació del sòl, la dèria urbanística, l'obsessió del pam quadrat, han fet malbé moltes coses a casa nostra, sense respectar aquells altres valors menys tangibles, no comptabilitzables, que diferencien una ciutat habitable d'un rusc incòmode, despersonalitzat i casernari, com són avui moltes ciutats de Catalunya. Pensem una mica abans d'enderrocar res. Pensem com a ciutadans. Pensem també en el propi esperit de la ciutat, a més de pensar en el seu cos, ja una mica deforme.

A Figueres hi manca un lloc on es pugui fer teatre, titelles, concerts, folklore, cançó, ballet, òpera o sarsuela; i que aquest lloc, aquest teatre sigui propietat del municipi, patrimoni dels ciutadans, gestionat pels figuerencs.

Altres decidiran sobre la totalitat del projecte; a mi em preocupa, em sorprèn avui, la pèrdua d'un teatre que podria recuperar-se per a la ciutat. Una vegada, de mal record, ja ens varen cremar un teatre a Figueres; i malgrat això, la ciutat va romandre relativament fidel a l'espectacle de l'etern drama d'Arlequí i Putxinel·la, símbols de la faràndula que avui sabem llagrimajants.

Sigui com sigui, en qualsevol cas, veure aterrar un teatre fa tanta tristesa com el tancament d'una biblioteca, la clausura d'una escola, la mort lenta d'un museu; perquè tot això són elements de cultura popular —l'esperit de la ciutat que diem— i el poble que no els sap conservar és digne de llàstima o de culpa.

(qualsevol semblança amb la realitat serà pura coincidència)

En una població —no pas massa lluny d'ací— l'alcalde va rebre la visita d'un regidor d'un ajuntament veí que anava a cercar consell i a prendre model de com tenien enfocat i resolt l'anguniós problema del mercat.

Els xafarders i males llengües d'aquella vila —arreu n'hi ha de xafarders i llengües verinoses!— explicaven que després de saludar-se afectuosament i d'intercanviar-se les benvingudes i abraçades protocolàries i rituals, el batlle li explicava, al regidor:

"...Nosaltres ací, de tota la vida, hem estat sempre partidaris i fermes defensors de la descentralització. Per això ja fa alguns anys decidírem treure el mercat dels queviures del cor mateix de la vila i el traslladarem una mica més enllà. I, aprofitant l'avenç de què el nou emplaçament era una mica escanyat, dividírem el mercat en dos. Així conseguírem encara una més àmplia descentralització. És clar que els dos mercats són molt a tocar l'un de l'altre, però renoi!, per alguna cosa es comença! Les coses s'han d'anar fent de mica en mica, perquè heu de tenir en compte que quan adoptàrem aquestes mesures, això de la descentralització no era gens ben vist des de dalt!

"Els venedors i venedores

Cinema
Confidències sobre el sexe

(De la nostra Redacció, per Albert Carreras.)— Mike Nichols és el responsable de "Carnal Knowledge" ("Conocimiento carnal"), la pel·lícula que en versió original fou exhibida al "Savoy" figuerenc.

Dos companys d'estudi a la Universitat s'expliquen les seves experiències en el camp sexual. La seva amistat esdevé duradora, i en el transcurs dels anys és constant l'intercanvi de les seves confidències. Un inici brillant i divertit, que no té continuïtat a mesura que l'advocat i el metge van acumulant anys.

Obra superficial i distreta, no del tot arrodonida. L'intent d'estudiar un concepte nord-americà sobre el sexe i la seva problemàtica, no prospera per la manca de rigor. Les aventures picaresques dels dos protagonistes fluctuen entre situacions veritablement gracioses i altres, on l'excessiu diàleg força el ritme i provoca a l'espectador autèntic cansament.

El millor de la realització de Nichols, correcta i acurada, és la interpretació de Jack Nicholson i Arthur Garfunkel. En un pla més inferior, Candice Bergen i Ann Margret. I un prec a l'empresa del cinema "Savoy": una projecció de "còpies" en bon estat, que no trenqui la continuïtat de les cintes.

UN ALTRE INTENT FALLIT

Al cinema "Las Vegas", també de la nostra ciutat, s'estrenà "L'obscura història de la cosina Montse", dirigida pel novell Codina.

Adaptació de la novel·la de Joan Marsé i nou intent d'aprofundir la filmografia catalana. La història de les dues germanes i el seu cosí, plena d'intencionalitat a l'obra literària, no té una eficient plasmació en el món de la imatge. Realització desigual, interès per a oferir gratuïtament seqüències "sexy" i una interpretació amanerada, són característiques negatives de la pel·lícula. També incideix en l'obra com un factor negatiu el català que parlen els personatges, sempre sofisticat i poc natural. Tan sols l'actor i canta-autor valencià Ovidi Montllor manté una línia de regularitat interpretativa dins la seva habitual sobrietat.

Continuem sense sort pel que fa al cinema català d'explotació comercial. Veurem si les produccions prohibides d'en Pere Portabella, ara ja autoritzades, tenen una ràpida difusió i augmenten la qualitat d'aquesta esmirriada filmografia dels Països Catalans.

El conte del mercat

Per Antoni Calvó

més grans, els delicats i pell primos, els tenim sota cobert. No voldríem pas que algun dia tinguéssim un disgust. Els altres, però, els tenim a sol i serena. Són gent de fora, de pagès: són sans i forts com un roure. Hi estan acostumats! No crec pas que tinguessin un atac si els donàvem aixopluc, si els posàvem a recés i a l'empar de les inclemències climatològiques, però val més no arriscar-s'hi: amb aquesta gent mai se sap, acostumats com estan a la vida dura del camp!

"Excepte quatre lletraferits que ens critiquen, els ciutadans ens agraeixen tot el que fem per a ells. Comprenen que és dolent per la salut tant d'anar amunt i avall en cotxe. Saben que els convé sortir de tant en tant. Encara que hagin d'anar d'un extrem de la ciutat al mercat i tonar-se'n carregats: això és salut! Ja ho diuen els metges: tot-hom hauria de caminar un parell de quilòmetres diaris! I del temps no se'n poden pas queixar: en aquest país només fa fred quan bufa el vent, però és tan saludable! Mata tots els micròbis!

"L'estampa del mercat és bonica perquè sí. És una imatge ciutadana realment pintoresca: els estrangers hi queden tots bocabadats. Dóna tan de goig passar-hi que hem volgut que tots els vilatans tinguin ocasió de veure-ho. Hem ideat el siste-

ma de fer-hi passar vehicles just pel costat mateix. Ah! el problema és fer-los anar a poc a poc: els accidents són sempre desagradables. Però tenim solucions per a tot: hi hem desviat tot el trànsit que hem pogut, així la mateixa densitat de cotxes els impedeix d'anar depressa.

"L'altra mercat important que tenim és el de roba i vestir en general. També el vàrem traslladar. Com sempre n'hi hagueren que protestaren, però la veritat és que el nou indret, tot i que és també a l'aire lliure, reuneix més condicions, és més ample i espaiós.

"Ara tot és un seguit: carrer i passeig ¡És clar que ha quedat tant "tot un seguit" que no se sap ben bé on comença l'un i acaba l'altre. Ens n'adonarem immediatament. Ho digüerem a l'acte: això és perillós, aquí poden atropellar algú! La solució no es féu esperar: cada dia de mercat tallem el trànsit en aquell carrer. Els perills s'han de preveure i eliminar radicalment!

"Dels mercats de la nostra població, us en podria parlar hores i hores; però ja que avui és mercat, us proposo que hi anem a treure el nas; us en fareu molt més el càrrec!..."

Pocs minuts després, alcalde i regidor pujaven al cotxe oficial que es perdé carrer avall, cap al mercat.